

kommer det mig, at man skal gaae ind derpaa. „Godbjender“ betyder efter min Mening om trent det Samme som „meddeles Decharge“, der jo kan forstaaes paa flere Maader; „godbjender“ forstaaer derimod enhver dansk Mand, og det vil derfor være let at bringe dette Ord i Brug ved disse Indstillinger. — Den ærede Ordfører indtalte, at der jo var brugt flere fremmede Ord i Betænkningen, og nævnte navnlig Ordet *Restance*. Med Hensyn til dette Ord kunde det ikke falde mig ind at slutte mig til et Forslag, der forandrede det, idet det bruges saa ofte i vort Sprog og er forstaaet af Alle. Desværre vide vi godt, hvad det betyder, naar der kommer en *Restanceliste* frem i Sognet, saa det troer jeg ikke, at man behøver at forandre. Nu kommer dertil, hvilket jo er bekendt, at der forrige Aar paa et andet Sted var Stemning for, at Ordet *Decharge* skulde omstiftes med et andet, hvilket dog ikke skete, men kun af den Grund, at man ikke for den Sags Skyld vilde sende hele Sagen tilbage til Landstinget. Naar man nu dog veed, at Stemningen der er derfor, synes jeg ikke, at der kan være Betænknelighed ved at vedtage det *Endbringingsforslag*, som jeg og to andre Herrer have stillet.

Ordføreren: Jeg skulde dog, i Anledning af, hvad den ærede Taler fremsførte, tillade mig den Bemærkning, at han omtalte Ordet *Restance*, men derimod ikke gik ind paa det Ord, jeg ansøgte, nemlig *Udgiftsrestance*, der er af en ganske anden Beskaffenhed. Der næst vilde jeg gjerne have en nærmere Oplysning om, hvor mange Aar et Ord da skal være brugt, for at man kan sige, at dets Anvendelse er vedtagen. Ordet *Decharge* har en aldeles bestemt Betydning, jeg gjentager det, da den næstsidste ærede Taler (E. Jensen) sagde, at det ikke har nogen bestemt Betydning, og jeg vil bede de Herrer, der have denne Anstuelse, at henvende sig der, hvor de kunne faae Oplysning om Ordets Betydning i *Regnskabs*sager; de vilde da faae Erklæring om, at Ordet *Decharge* har en aldeles bestemt Betydning. Men jeg ønske, som sagt, da dette Ord nu er brugt i saa mange Aar, at faae at vide, hvor mange Aar der endnu skulle gaae hen,

inden man kan sige, at dets Brug er vedtaget i Sproget? Jeg skal hermed slutte og kun atter anbefale Forsamlingen at beholde det Udtryk, der engang er vedtaget.

Thalbitzer: Naar den ærede Ordfører har spurgt, hvor mange Aar der skal til, for at et saadant Ord kan siges at have vundet Hævd, da er det vistnok vanskeligt for nogen Mand at besvare det. Paa Landet, hvor jeg opholder mig, kjender Ingen Ordet *Decharge*, men *Restance* og lignende Ord kjende Alle, fordi de engang have vundet Hævd i Sproget. Enhver Mand, som man taler med, forstaaer det; men hvis man i Samtale med en jævn simpel Mand vilde komme med Ordet *Decharge*, da vil han ikke forstaae det, det tør jeg erklære her.

Saks: Jeg vil blot tillade mig at stille den Opfordring til den ærede Ordfører i Anledning af, at han paastod, at Ordet *Decharge* skulde i *Regnskabs*væsenet have en ganske bestemt Betydning, om han da ikke paa Dansk vilde udtrykke den Betydning, det har. Man kan nok tænke sig, hvad Meningen er dermed; men, naar det ikke skal være ganske det Samme som „billige“, og ikke ganske det Samme som „godbjende“, saa kan jeg ikke godt indsee, hvad det skal være. Skal man ikke paa en Maade billige *Regnskabet* og heller ikke sige, at det er galt, saa maa man jo lade det staae svævende i Luften midt imellem begge.

Ordføreren: Jeg skal blot med Thingets Tilløbelse gjentage, hvad jeg engang har sagt, at ved Ordet *Decharge* forstaaes *Fritagelse* for Ansvar.

Saks: Men, naar En fritager en Anden for Ansvar, saa maa jo Den, der fritager for Ansvaret, tage Byrden bort fra den Anden, og er der noget Ansvar, paatager han sig det selv.

Ministeren for Kongerigets særlige Finantser: Det forekommer mig, at den foreslaaede *Endbring* egentlig gaaer noget videre i *Indrømmelse* til Regjeringen, end det